

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 296/2015
16.04.2015. године
Београд

ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д.1 и др, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д.1, адвоката Д.Д.2, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 111/13 од 17.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 548/14 од 26.11.2014. године, у седници већа одржаној 16.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д.1, адвоката Д.Д.2, па се укидају правноснажне пресуде Вишег суда у Суботици К 111/13 од 17.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 548/14 од 26.11.2014. године, а предмет враћа Вишем суду у Суботици на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 111/13 од 17.01.2014. године окривљени Д.Д.1 и окривљени В.Д. су оглашени кривим и то: окривљени Д.Д.1 да је извршио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 04.07.2012. године од 16,30 часова па до 06.07.2012. године до 11,55 часова; окривљени В.Д. да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 04.07.2012. године од 18.30 часова па до 12.10.2012. године. На основу члана 83. КЗ према окривљеном Д.Д.1 је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана која ће се извршити у установи за издржавање казне или одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, а време проведено у установи за лечење урачунаће се у казну затвора. На основу члана 87. став 3. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ према

окривљеном Д.Д.1 је изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане у тежини од 84,03 грама, а према окривљеном В.Д. је такође на основу члана 87. став 3. КЗ у вези члана 246а став 3. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета и то марихуане у тежини од 0,10 грама, а која дрога ће се уништити у законском поступку. Истом пресудом окривљени су ослобођени обавезе накнаде трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 548/14 од 26.11.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног Д.Д.1, а пресуда Вишег суда у Суботици К 111/13 од 17.01.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Д.Д.1, адвокат Д.Д.2, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и „члана 438. став 3. ЗКП“ у вези члана 16. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д.1, адвоката Д.Д.2, је основан.

Наиме, оптужним актом Вишег јавног тужиоца у Суботици од 30.08.2012. године који је измењен 12.10.2012. године окривљенима Д.Д.1 и В.Д. је између осталог стављено на терет да су по претходном договору окривљени В.Д. неовлашћено продавао и држао ради продаје опојну дрогу, а окривљени Д.Д.1 неовлашћено купио ради продаје опојну дрогу канабис сативу-марихуану, те да је дана 04.07.2012. године окривљени Д.Д.1 у слепоподневним часовима дошао до куће окривљеног В.Д. која се налази у улици ..., где му је окривљени Д. продао 84,03 грама нето тежине опојне дроге канабис сативе са процентом ТХЦ 6,51 % упаковане у један пакетић од најлона за цену од 450 евра, те након што је напустио кућу, заустављен је од стране полиције и опојна дрога од њега је одузета, а онда је од стране овлашћених службених лица извршен претрес горе наведене куће окривљеног В.Д. и приликом претреса пронађена је опојна дрога канабис сатива у опиљцима, па је окривљенима стављено на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, док су побијаном правноснажном пресудом Вишег суда у Суботици окривљени Д.Д.1 и В.Д. оглашени кривим да су дана 04.07.2012. године и то окривљени В.Д. држао у мањој количини за сопствену употребу опојну дрогу, а оптужени Д.Д.1 на други

начин неовлашћено стављао у промет опојну другу канабис сативу-марихуану, на тај начин што је окривљени Д.Д.1 04.07.2012. године у послеподневним часовима дошао до куће окривљеног В.Д., и истом неовлашћено нудио у делимичну размену за новчани дуг и тиме стављао у промет 84,03 грама нето тежине опојне дроге канабис сативе са процентом ТХЦ 6,51 %, упаковане у један пакетић од најлона, те након што је окривљени В.Д. то одбио и овај напустио кућу, заустављен је од стране полиције и опојна дрога је од њега одузета, а онда је од стране овлашћених службених лица извршен претрес горе наведене куће окривљеног В.Д. и приликом претреса пронађене је опојна дрога канабис сатива у опилцима и то у соби коју користи оптужени Д. на столу, нето тежине од 0,10 грама у проценту ТХЦ од 5,47 %, што је уз потврду од њега одузето, па је окривљени Д.Д.1 оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени В.Д. оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ.

Одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика је прописано да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне друге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Полазећи од напред наведеног и цитиране законске одредбе, по оцени овог суда, а имајући у виду алтернативно постављену радњу извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, изменом чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде суд је унео сасвим другачије чињенице и околности од оних на којима се оптужба заснива, па се чињенични опис из изреке побијане првостепене пресуде појављује у потпуно другом виду у односу на онај описан у оптужном акту, будући да је оптужним актом окривљеном Д.Д.1 стављено на терет да је неовлашћено купио ради продаје опојну дрогу, на тај начин што је 04.07.2012. године у послеподневним часовима дошао до куће окривљеног В.Д., када му је окривљени В.Д. продао 84,03 грама нето тежине опојне дроге канабис, док је окривљени Д.Д.1 побијаном пресудом оглашен кривим да је 04.07.2012. године на други начин неовлашћено стављао у промет опојну дрогу канабис сативу-марихуану, на тај начин што је окривљени Д.Д.1 тог дана у послеподневним часовима дошао до куће оптуженог Д. и истом неовлашћено нудио у делимичну размену за новчани дуг и тиме стављао у промет 84,03 грама нето тежине опојне драге канабис сативе.

Дакле, по оцени овог суда, оваквом изменом чињеничног описа првостепени суд је изашао из граница оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива и окривљеног Д.Д.1 коме је стављено на терет да је критичног дана 04.07.2012. године неовлашћено купио ради продаје опојну дрогу од окривљеног В.Д., осудио да је тог дана ту исту количину опојне дроге неовлашћено нудио у делимичну размену за новчани дуг окривљеном В.Д., односно на други начин неовлашћено стављао у промет, а које две алтернативно постављене радње извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ су потпуно

различите и у појединостима супротно описане (“неовлашћено купио ради продаје 84,03 грама опојне дроге... окривљени Д.В. продао“- „дошао до куће окривљеног В.Д., и истом неовлашћено нудио у делимичну размену за новчани дуг и тиме стављао у промет 84,03 грама опојне дроге“) у изреци побијане првостепене пресуде у односу на оптужни акт.

Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда, побијана првостепена пресуда је донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је изреком те пресуде оптужба прекорачена, а коју битну повреду одредаба кривичног поступка другостепени суд одлучујући о жалби браниоца окривљеног Д.Д.1 није отклонио већ је у потпуности потврдио првостепену пресуду и на страни пет образложења другостепене пресуде навео да је првостепени суд изменио чињенични опис оптужбе не прекорачујући тиме оптужбу, већ га уподобљавајући изведеним доказима, притом губећи из вида да је оптужним актом окривљеном Д.Д.1 стављено на терет да је неовлашћено купио ради продаје опојну другу, те да је првостепени суд требало да крећући се у границама оптужбе, утврди да ли је изведеним доказима поткрепљено такво чињенично стање, а не да из утврђеног чињеничног стања током поступка мења чињенични опис из оптужног акта и потпуно другачије описује радње које је окривљени Д.Д.1 предузео критичном приликом, а које као један од алтернативних облика извршења овог кривичног дела уопште нису ни биле описане у предметној оптужници.

Како је побијана правноснажна првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а која битна повреда одредаба кривичног поступка није отклоњена ни другостепеном пресудом, побијане пресуде су морале бити укинуте и предмет враћен Вишем суду у Суботици на поновно одлучивање. У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим и на основу тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.